

[Ulrich.]

indmeldt i en Fagforening, en Arbejdsløshedskasse eller i nogen anden Institution, saa skulde en Mand, der bor paa Landet, dog have Lov til at deltage i det forefaldende Arbejde. Vi ved vel, at Regeringen og Regeringspartierne gerne vil favorisere deres Meningsfæller, men saadanne Interesser har vi ikke. Vi vil gerne arbejde for alles Ve og Vel, men det vil den højtærede Minister og hans Parti selvfølgelig ikke, de vil kun arbejde for deres egne. Dette maa blive deres egen Sag, men de maa ikke fortænke os i, at vi ønsker at stemme en saadan Paragraf ud af Loven.

Ændringsforslag Nr. 21 til § 34 har vi stillet, fordi Bestemmelserne heri ikke er tilfredsstillende for os. Ministerens Ændringsforslag, som gaa ud paa at: „og dette ej er sket paa Grund af en af ham begaaet Forbrydelse“ skal udgaa, gør jo ikke Sagen bedre. Vi maa insistere paa, at Paragraffen faar den Ordlyd, som vort Ændringsforslag Nr. 21 gaar ud paa. Blicher vort Ændringsforslag forkastet, maa vi finde os deri, men saa undlader vi ogsaa at stemme for Lovforslaget.

Jeg maa slutte mine Bemærkninger med at beklage, at vi ved tredie Behandling maa undlade at stemme for selve Lovforslaget. Ingen er mere end vi interesserede i at skabe saadanne Forhold for Landarbejderne, at man derigennem gør alt muligt for at binde dem til Landbrugsarbejdet. Det, de Herrer er interesserede i, er altsaa at faa Landarbejderne gjort til andre Erhvervs Arbejdere, men vi er, som sagt, kun interesserede i at skabe gode Arbejdsforhold paa Landet i denne Forbindelse. Til det andet har de ærede Partier jo den Lov, som Indenrigsministeren har fremsat om Boligbyggeri.

Jensen (Gørding): I alt væsentligt kan jeg give Ordføreren min Tilslutning til de af ham fremsatte Bemærkninger om de af den højtærede Minister og Udvalgets Flertal fremsatte Ændringsforslag. Jeg er navnlig tilfreds med Ændringen til § 2, hvorefter „uden for den bymæssige Bebyggelse“ ændres til „i Landdistrikterne“, ikke mindst fordi det nok skal vise sig, at Grundene inden for og i Nærheden af den bymæssige Bebyggelse ikke bliver dyrere end helt ude paa Landet, og fordi de rent sundhedsmæssige Foranstaltninger som Kloakker, Afvanding, Vandforsyning, og hvad det nu alt sammen er, her lettere lader sig udføre i Overensstemmelse med, hvad Nutiden kræver, og endelig har Hensynet til Skole-

forholdene stor Betydning for mig. Efterhaanden som den nye Skolelov træder ud i Livet med Oprettelsen af Centralskoler med disses udvidede Undervisning af forskellig Art, vilde det være helt urimeligt ikke at lade Landarbejdernes Børn faa den letteste Adgang hertil. Selv om Landarbejderen i enkelte Tilfælde faar lidt længere til sin Arbejdsplads, opvejes dette jo mange Gange af alle de andre Fordele, som han, hans Hjem og Børn faar. Selv om jeg ikke skal benægte, at Forholdene ogsaa denne Lov vedrørende er meget forskellige i de forskellige Dele af Landet, kan jeg dog ikke erkende, at den af det konservative Mindretal i Betænkningen fremsatte Udtalelse om Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2 i nogen som helst Henseende er rigtig. I min Hjemstavnskommune har vi Landarbejdere, der Morgen og Aften cykler ca. en Mil, uden at de, selv naar de nærmer sig 60 Aars Alderen, beklager sig over det.

Det ærede Venstreparti indtager, om end i en noget afdæmpet Form, som det fremgaar af Betænkningen, en noget lignende Stilling til de to Ændringsforslag som det konservative Parti. Begge de ærede Partier taler om, at Grundlaget for Lovforslaget forrykkes ved de to Ændringsforslag. Der var maaske Grund til at spørge, paa hvilken Maade dette sker. Er man bange for, at den eventuelle Byggegrundspris skal forandres, fordi en Landarbejder ogsaa kan faa Lov til at bygge i eller i Nærheden af en Landsby eller mindre Stationsby? Jeg har ellers hidtil forstaaet, at de to ærede Partier var Tilhængere af den frie Konkurrence. Det er jo netop det, de to Ændringsforslag aabner Mulighed for.

Om Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 2, hvorefter der aabnes Mulighed for, at Landarbejderen kan faa Lov til at erhverve indtil en lille halv Tønde Land til at bygge paa, har der inden for Udvalget været fuld Enighed.

I Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 5 vil jeg gerne sige, at den konservative Uvilje mod, at Loven af 4. Oktober ogsaa her finder Anvendelse, er mig uforstaaelig, men Forklaringen ligger maaske i, som det ærede Parti udtrykker det i Begyndelsen af sin Betænkning, at det gaar med til Loven for at sikre Landbruget den fornødne Arbejdskraft, altsaa ser den ud fra et Arbejdsgiversynspunkt. Vi andre ønsker Loven gennemført af Hensyn til Arbejderne; derfor mener vi ogsaa, at det var bedst for begge Parter, at Staten besad Ejendomsretten til Jorden. Det forekommer mig noget voldsomt, at det ærede Parti vil slette hele